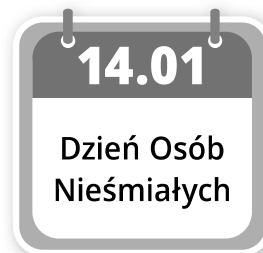

SPIS TREŚCI

1. Kalendarium nietypowych świąt	3
2. Scenariusze zajęć styczniowych	
<i>Scenariusze zajęć z okazji Dnia Osób Nieśmiałych</i>	5
<i>Scenariusz zajęć z okazji Międzynarodowego Dnia Przytulania</i>	9
3. Scenariusze zajęć lutowych	
<i>Scenariusz zajęć z okazji Światowego Dnia Kota</i>	13
<i>Scenariusz zajęć z okazji Dnia Dinozaura</i>	17
4. Scenariusz zajęć marcowych	
<i>Scenariusz zajęć z okazji Międzynarodowego Dnia Szczęścia</i>	19
5. Scenariusze zajęć kwietniowych	
<i>Scenariusz zajęć z okazji Prima Aprilis</i>	23
<i>Scenariusz zajęć z okazji Dnia Czekolady</i>	29
<i>Scenariusz zajęć z okazji Międzynarodowego Dnia Świadomości zagrożenia hałasem</i>	33
6. Scenariusze zajęć majowych	
<i>Scenariusz zajęć z okazji Dnia Europy</i>	39
<i>Scenariusz zajęć z okazji Międzynarodowego Dnia Rodziny</i>	43
7. Scenariusz zajęć czerwcowych	
<i>Scenariusz zajęć z okazji Dnia Przyjaciela</i>	47
8. Scenariusz zajęć wrześniowych	
<i>Scenariusz zajęć z okazji Ogólnopolskiego Dnia Przedszkolaka</i>	51
9. Scenariusz zajęć październikowych	
<i>Scenariusz zajęć z okazji Światowego Dnia Uśmiechu</i>	55
10. Scenariusz zajęć listopadowych	
<i>Scenariusz zajęć z okazji Dnia Pluszowego Misia</i>	59

2. SCENARIUSZE ZAJĘĆ STYCZNIOWYCH

Pomagamy misiowi pokonać nieśmiałość

Scenariusz zajęć dla dzieci 3- i 4-letnich

Cele zajęć	<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ widzi siebie jako wartościową osobę ■ ma poczucie kompetencji ■ uczy się zachowań prospołecznych ■ poznaje sposoby radzenia sobie w sytuacjach społecznych
Metody	<ul style="list-style-type: none"> ■ czynna – udział w zabawach integracyjnych i ruchowych, praca plastyczna, ■ słowna – odpowiadanie na zadane pytania
Forma pracy	zbiorowa
Pomoce i środki dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none"> ■ maskotka, ciastolina lub inna masa plastyczna w różnych kolorach ■ papierowe talerzyki, narzędzia do formowania masy ■ podkładka z kartką i długopis do zapisywania pomysłów dzieci ■ kartki i szablony lub gotowe rysunki do zilustrowania wypracowanych sposobów zachowania się w sytuacjach społecznych ■ karton

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zabawa na powitanie. Nauczycielka przynosi ze sobą maskotkę miłego pocziwego zwierzątka (np. misia, psiaka). Maskotka animowana przez nauczycielkę zachowuje się tak, jakby była bardzo nieśmiała – odwraca się bokiem, chowa się za nauczycielką, szepce jej coś do ucha. Okazuje się, że bardzo chce poznać dzieci, ale nie wychodzi jej mówienie na głos. Nauczycielka proponuje, aby dzieci przywitały się z maskotką, mówiąc jej „dzień dobry.” Dodaje „On/ona chce przywitać się z każdym z was, tylko nie ma śmiałości, przywitaj się z nim/nią i podaj dalej”. Dzieci witają się z maskotką, przekazując ją sobie w kole.

2. Zabawa integracyjna: „Jeź”. Wybrane dziecko wchodzi do środka koła i udaje śpiącego jeża. Dzieci recytują wierszyk: „Na dywanie siedzi jeź. Co on robi, to my też” – Jeżyk wstaje i wykonuje jakąś czynność, którą pozostałe dzieci naśladowują. Następnie wybiera kolejną osobę do środka.

3. Lepienie z ciastoliny „Warsztaty kulinarne”. Dzieci dostają ciastolinę w różnych kolorach, narzędzia do jej kształtowania oraz papierowe talerzyki. Zachęcamy dzieci, aby zrobiły ciastka, cukierki czy torty nie tylko dla siebie, ale i dla sąsiada obok lub innego dziecka. Także nauczy-

cielka może zostać obdarowana słodkościami. Nie wymagamy od dzieci, aby dzieliły się swoimi wyrobami, ale zachęcamy do tego. Nauczycielka może wykonać specjalne ciasteczka po jednym dla każdego dziecka. Ciastolinę można zastąpić masą solną zabarwioną na różne kolory barwnikami spożywczymi.

4. Zabawa ruchowa: „Marsz krasnoludków”. Dzieci maszerują w kole. Nauczycielka rzuca hasło „jesteśmy zmęczeni/zadowoleni/przestraszeni/pewni siebie/odważni” i pokazuje różne sposoby poruszania się pasujące do podawanych przez siebie określeń. Zabawa kończy się marszem w postawie pełnej energii i odwagi.

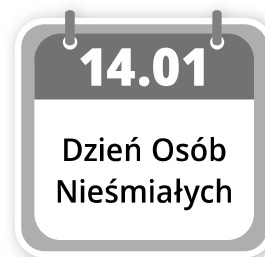
5. Rozmowa w kręgu. Miś rozmawia z pacynką o tym, że jest nieśmiały i często nie wie, co powiedzieć. Jest zmartwiony i prosi dzieci o radę. Dzieci zgłaszają swoje pomysły, a nauczycielka je zapisuje. Następnie miś dorzuca własne sposoby, które przyszły mu do głowy. Na etapie zbierania pomysłów nie oceniamy ich, aby nie blokować swobodnych wypowiedzi dzieci. Zapisywanie pomysłów przez nauczycielkę daje dzieciom poczucie ważności. Potem nauczycielka przytacza te pomysły, które są jej zdaniem nieodpowiednie i za pomocą pytań rozmawia o tym z przedszkolakami. Może też wyjaśnić dzieciom wprost, dlaczego dany pomysł jej się nie podoba (np. „Niech miś się zaweźmie i powie” – „Misiowi czasami słowa nie przychodzą do głowy. Potrzebuje wtedy innego sposobu, żeby sobie poradzić i dać słowom więcej czasu, aby mogły przyjść mu z pomocą”).

Przykładowe sposoby:

- uśmiechać się,
- patrzeć, co robią inne dzieci,
- pokazać uniesiony kciuk,
- bawić się bez słów,
- pokazać, o co chodzi, bez słów.

Dzieci nieśmiałe mogą wystąpić niejako w roli ekspertów i doradzać misiowi, jak można pokonać własne ograniczenia. Na zakończenie każde dziecko może powiedzieć misiowi coś na pociechę. Dzieci mogą szeptać misiowi do ucha. Będzie to tajemnica ich i misia. Przez pomaganie komuś słabszemu i niezaradnemu dzieci mogą nabrać nieco pewności siebie, a przy okazji poznają różne sposoby komunikacji i rozwijają umiejętności społeczne. W kolejnych rozmowach można poruszyć inne problemy misia: jak włączyć się do zabawy, jak poznać nowe dziecko, jak radzić sobie z odrzuceniem. Nauczycielka może wybrane pomysły zilustrować według własnego wyobrażenia i dać dzieciom do pokolorowania. Gotowe ilustracje można nakleić na duży karton, aby powstał plakat do powieszenia na ścianie. Do obrazków z plakatu nauczycielka może się odwoływać zawsze w razie potrzeby – w trakcie powtarzania wypracowanych sposobów lub w konkretnej sytuacji, aby przypomnieć dziecku, jak może się zachować.

Pomagamy misiowi pokonać nieśmiałość

Scenariusz zajęć dla dzieci 5- i 6-letnich

Cele zajęć	Dziecko: <ul style="list-style-type: none"> ■ widzi siebie jako wartościową osobę ■ ma poczucie kompetencji ■ uczy się zachowań w różnych sytuacjach społecznych ■ nabiera poczucia przynależności do grupy
Metody	<ul style="list-style-type: none"> ■ czynna – udział w zabawach integracyjnych i ruchowych, praca plastyczna ■ słowna – odpowiadanie na zadane pytania
Forma pracy	zbiorowa
Pomoce i środki dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none"> ■ maskotka i pacynka, ■ podkładka, kartka A4 i długopis do zapisywania pomysłów dzieci

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zabawa na powitanie. Nauczycielka przynosi ze sobą dwie zabawki – maskotkę miłego pocziwego zwierzątka (np. misia, psiaka) oraz pacynkę, która ma sprawiać wrażenie pewnej siebie i zadziornej. Może to być inne zwierzę lub postać budząca pewien respekt (np. krokodyl, lew czy tygrys). Postacie przedstawiają się dzieciom animowane przez nauczycielkę. Pacynka mówi energicznie i z dużą pewnością siebie, potrafi też być krytyczna (np. „Dywan jest zielony, no co to za kolor, wcale mi się nie podoba”). Maskotka okazuje się nieśmiała. Bardzo chce poznać dzieci, ale nie wychodzi jej mówienie na głos. Pacynka mówi za nią. Nauczycielka własnym głosem proponuje, aby dzieci przywitały się z nowymi postaciami, mówiąc im „dzień dobry”. Następnie udaje, że maskotka mówi jej coś do ucha i przekazuje ją dziecku ze słowami: „On chce przywitać się z każdym z was, przywitaj się i podaj dalej”. Dzieci witają się z maskotką, przekazując ją sobie w kole.

2. Zabawa integracyjna: „Razem raźniej”. Dzieci mają przed sobą próbę: muszą przebyć tunel pod rwącą rzeką lub inne tajemnicze miejsce, niosąc na głowie woreczek. Jeśli woreczek spadnie, dziecko jest uwięzione i nie może iść dalej. W takiej sytuacji z pomocą może przyjść koleżanka lub kolega. Musi podejść do uwięzionego, podnieść woreczek, nie upuszczając swojego, i położyć go koledze na głowie. Teraz mogą kontynuować swoją przeprawę. Przez tunel dzieci idą dwójkami lub trójkami.

3. Rozmowa w kręgu. Miś rozmawia z pacynką o tym, że jest nieśmiały i często nie wie, jak włączyć się do zabawy. Pacynka trochę z niego żartuje. Miś jest zmartwiony i prosi dzieci o radę. Dzieci zgłaszają swoje pomysły, a nauczycielka je zapisuje. Następnie miś dorzuca własne sposoby, które przysły mu do głowy. Pacynka już nie śmieje się z misia, ale też dorzuca